

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 5ης Νοεμβρίου 2014 [αίτηση του Bayerisches Verwaltungsgericht München (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Herbaria Kräuterparadies GmbH κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-137/13) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Κοινή γεωργική πολιτική — Βιολογική παραγωγή και επισήμανση βιολογικών προϊόντων — Κανονισμός (ΕΚ) 889/2008 — Άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ' — Χρησιμοποίηση ορισμένων προϊόντων και ουσιών κατά τη μεταποίηση τροφίμων — Απαγόρευση της χρησιμοποίησης ανόργανων ουσιών, βιταμινών, αμινοξέων και μικροθρεπτικών στοιχείων εάν τούτο δεν επιβάλλεται εκ του νόμου — Προσθήκη γλυκονικού σιδήρου και βιταμινών σε βιολογικό ποτό — Χρησιμοποίηση ανόργανων ουσιών, βιταμινών, αμινοξέων και μικροθρεπτικών στοιχείων — Απαιτούμενες ποσότητες προκειμένου να επιτραπεί η πώλησή του ως συμπλήρωμα διατροφής, με ισχυρισμό διατροφής ή υγείας ή ως τρόφιμο που προορίζεται για ειδική διατροφή]

(2015/C 007/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Herbaria Kräuterparadies GmbH

κατά

Freistaat Bayern

Διατακτικό

Το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ' του κανονισμού (ΕΚ) 889/2008 της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 834/2007 του Συμβουλίου για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων όσον αφορά τον βιολογικό τρόπο παραγωγής, την επισήμανση και τον έλεγχο των προϊόντων, έχει την έννοια ότι η χρήση μιας προβλεπόμενης στη διάταξη αυτή ουσίας επιβάλλεται εκ του νόμου μόνο στην περίπτωση που ρύθμιση του δικαίου της Ένωσης ή εθνικός κανόνας σύμφωνος προς το δίκαιο αυτό απαιτεί ευθέως την προσθήκη της εν λόγω ουσίας σε τρόφιμο προκειμένου να επιτραπεί η εμπορία του εν γένει. Η χρήση μιας τέτοιας ουσίας δεν επιβάλλεται εκ του νόμου, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, όταν ένα τρόφιμο διατίθεται στην αγορά ως συμπλήρωμα διατροφής, με ισχυρισμό διατροφής ή υγείας ή ως τρόφιμο που προορίζεται για ειδική διατροφή, καίτοι τούτο συνεπάγεται ότι, για την τήρηση των διατάξεων περί προσθήκης ουσιών στα τρόφιμα, οι οποίες περιέχονται αντιστοίχως,

- στην οδηγία 2002/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 2002, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί των συμπληρωμάτων διατροφής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1137/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008,
- στους κανονισμούς (ΕΚ) 1924/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τους ισχυρισμούς επί θεμάτων διατροφής και υγείας που διατυπώνονται για τα τρόφιμα, και (ΕΕ) 432/2012 της Επιτροπής, της 16ης Μαΐου 2012, σχετικά με τη θέσπιση καταλόγου επιτρεπόμενων ισχυρισμών υγείας που διατυπώνονται για τα τρόφιμα, εξαιρουμένων όσων αφορούν τη μείωση του κινδύνου εκδήλωσης ασθένειας και την ανάπτυξη και υγεία των παιδιών, καθώς και
- στην οδηγία 2009/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, για τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδική διατροφή, και στον κανονισμό (ΕΚ) 953/2009 της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με ουσίες που επιτρέπεται να προστίθενται για ειδικούς διατροφικούς σκοπούς σε τρόφιμα τα οποία προορίζονται για ειδική διατροφή,

το εν λόγω τρόφιμο πρέπει να περιέχει ορισμένη ποσότητα της συγκεκριμένης ουσίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 171 της 15.6.2013.